

Dér, hvor det så bliver rigtig interessant og rigtig besværligt, er, når hr. Bertel Haarder siger, at det jo også handler om at få fat i de lande, der har lav samtykkealder og lave straffe, for det er slet ikke det, der står i forslaget. Overhovedet ikke. Men det, vi skal begynde at tage højde for her i Folketinget, er altså, hvordan andre lande har ønsket at definere deres samtykkealder på det seksuelle område. Jamen hvad så med de lande, som vi synes har en for høj alder, eller er det Danmarks 15-års-grænse, der er forkert? Dér synes jeg virkelig der bliver åbnet for en ladeport. Det er muligt, vi kan få den lukket her fra talerstolen, ellers må vi jo prøve at gøre det i udvalget.

Bertel Haarder (V):

Jeg vil gerne spørge både justitsministeren og hr. Elmquist, om det ikke bør være sådan, at man i Danmark kan straffes, hvis man misbruger 12-årige piger i lande, hvor den kriminelle lavalder er 12 år? Det er jo det, sagen drejer sig om. Den drejer sig ikke kun om, hvorvidt der er 10 eller 7 pct. lande, som slet ikke har nogen regler; den drejer sig også om lande, som har meget svage regler, og hvor beskyttelsen af børnene er meget svag. Skal vi blot lade disse landes regler gælde for danske borgere, eller skal vi, som det klart er anbefalet i Stockholm-erklæringen, sige, at det skal kunne straffes herhjemme?

Det er jo ikke et enestående tilfælde. Justitsministeren har været så venlig også i dag at sige, at der tidligere er gjort undtagelser fra dette princip om dobbelt strafbarhed; der er også andre undtagelser fra reglen.

Jeg synes, det er rigtigt, at man skal være varsom med disse undtagelser, men her vedrører det altså noget af det mest modbydelige og noget, der er i vækst, fordi den internationale kriminalitet med menneskehandel og prostitution er i vækst. Og på grund af aids-frygten bliver de mindreårige desværre mere og mere udsatte i de fattige lande, og de, der er skyld i dét, er kunderne, som kommer med pengene, og det er bl.a. vores borgere her i Vesteuropa.

Derfor er det ikke et skøjteforslag, hr. Elmquist. Det er en dybt seriøs sag, som jeg tålmodigt har ventet på, og hvor jeg altså blot synes, at Danmark har været lidt for sej i optrækket. Jeg synes, at man har hængt sig lidt for kraftigt fast i dette gode princip om dobbelt strafbarhed. Det er et godt princip, men der er minsandten også en god grundelse for at bryde det i dette til-

fælde, hvilket der altså er en række andre lande, som vi plejer at være enige med, der også mener, hvorimod de lande, der går imod, jo ikke er nogle, vi plejer at være enige med. Det gælder i hvert fald, for så vidt angår Storbritannien.

Jeg ved ikke, hvad det var, hr. Elmquist spurgte om vedrørende Belgien. Som sagt har denne sag verseret i mit sind og på mit skrivebord, længe før Belgiensagen opstod, men jeg skal da blankt indrømme, at disse tavler med billeder af forsvundne børn i Belgien har gjort indtryk også på mig. Og specielt da det kom frem, at det var en international aktivitet, så ville det da være underligt, hvis man ikke påvirkedes af det.

Jeg synes ikke, at man skal begynde at vrænge ad Europa-Parlamentet og tale om skøjteforslag. Det her drejer sig om en dybt alvorlig sag. Der er grund til, at det internationale samfund tager den op. Man kan diskutere midlerne. Det er det, vi gør her, og jeg synes altså, at vi i Danmark skal kriminalisere misbrug af 12-årige, selv om det er tilladt i det land, hvor det foregår. Der er masser af lande, som har en meget lavere seksuel lavalder end vi – det vedrører også de lande – så er der nogle lande, der slet ikke har nogen, og andre lande igen, som slet ikke interesserer sig for det.

Men det skal ikke være sådan, at et dansk rejseselskab kan arrangere rejser til disse lande og skjult eller åbent reklamere med sexturisme osv. Det skal vi have sat en stopper for.

Virksomheden af det, jeg her taler om, er jo præventiv. Formålet er jo ikke at få folk i spjældet, men at få nogle flere til at tænke sig om inklusive danske turister. Vi tror jo altid, vi er bedre end andre, men der er altså også nogle her i Danmark, der på dette felt har eventyr i blodet, så det er også en dansk sag. Vi er en del af Vesteuropa, som i fællesskab prøver at feje foran egen dør og yde vort bidrag til, at misbrug af børn kan stoppes.

Det er i den ånd, forslaget er fremsat, og det er bevidst gjort så enkelt, at det simpelt hen drejer sig om, at vi gør det, Stockholm-erklæringen siger, og jeg tolker den altså helt anderledes end justitsministeren og hr. Elmquist, og det gør den svenske kommissær altså også. Undskyld, jeg nævner hende, men det er altså hende, der står for lovgivningen, en lovgivning, hvor vi har været træge. Det synes jeg vi skulle lade være med.